

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A megintett bírák.

— márc. 3.

Nem szeretek olyan dologról írni, amit teljesen és tökéletesen nem ismerek. Már pedig őszintén bevallom, hogy amit most szóvá akarok tenni, azt csak úgy félfüllel hallottam, éppenséggel nem autentikus forrásból. És ha mindemellett mégis a nyilvánosság elé hozom a dolgot, hát azt csak azért teszem, mert az efajta kísérleteket felette vesélyeseknek tartom.

Arról van ugyanis szó, hogy az itteni törvényszék bírái és tisztviselői bizalmas intést kaptak volna felülről, hogy a fizetés-emelés dolgában tervezett congressustól tartásuk távol magukat.

Ismétlem, nem tudom, csakugyan jött-e ilyen intés, és hogyha jött, hát kitől jött, magától a minisztertől-e, vagy pedig valamely, a miniszteri titkos gondolatok és óhajok megfejteséhez érteni akaró, más felettes hatósági közegetől, de ha jött, hát igen nagy hiba, hogy jött.

A kérvényezési és gyülekezési jogot a magyar alkotmány minden magyar honpolgárnak biztosítja és bizonyára megilleti az állam tisztviselőit is. Kérni mindenkinek szabad, szabad tehát nekik is. Ettől őket eltiltani senkinek sincs jogában.

Csupán a leintett tisztviselők érdekében is jogunk van tehát mindenféle ilyen beavatkozás ellen tiltakoznunk.

A mi tollunkat azonban ezuttal még más, igen kényes szempont is vezeti.

Az a fizetésemelés, amelynek tervezetét csak az imént hozta nyilvánosságra a kormány, évenként 17 millió tehertöbbletet jelent Magyarországnak háztartásában.

Jogunk van tehát érdeklődni, hogy ez a tetemes költség-többlet igazságosan oszlik-e meg a tisztviselők különböző osztályai és fokozatai között és elérjük azáltal azt, amit akartunk; hogy végvalahára minden tisztviselőnek meg legyen a maga biztos existenciája.

Mi tehát igen szívesen látjuk a nyilvános bírálatot, felszólalásokat és congressusokat. Ehez a kérdéshez végre is maguk a tisztviselők tudnak legalaposabban hozzászólni. Ők érzik, ők ismerik a saját bajukat: hallani akarjuk tehát, mi az észrevételük, mi a kifogásuk a tervezet ellen? Tizenhét millió igen nagy összeg még egy állam költségvetésében is, azt tehát csak okosan, igazságosan és méltányosan szabad felhasználni.

De még ennél is kényesebb és

lényegesebb dolognak tartjuk azt, hogy a szálló híresztelés szerint ezuttal éppen a bírói karra gyakorolt valaki egy — hihetőleg szelíd — nyomást. Bármilyen szelíd legyen is azonban a felülről jövő nyomás, azt egyszer és mindenkorra szeretnénk a bírói kartól távoltartani. Itélő bíróval sem tetszést, sem annak hiányát nem szabad a kormánynak éreztetni és nem szabad a bírói kart arra szoktatni, hogy bármely kormánynak tetszését keresgesse. A bíró teljesítése kötelességét a törvény és lelkiismerete szerint, egyébként pedig emelt fővel mondhatta meg mindig, ha valami fáj neki.

Ugy olvastam, hogy a budapesti törvényszék bíráit kitüntető szivességgel fogadta annak idejében az igazságügyminiszter és örömeinek adott kifejezést, hogy a bírói kar sérelmeit a fizetésrendezés körül olyan illetékes testülettől hallhatta meg. Egy országos congressus talán még illetékesebb lesz az egész bírói kar sérelmeinek feltárára. Lehetetlen tehát, hogy annak tervezése az igazságügyminiszter urnak annyira kedve ellen való lenne, hogy bíráit bizalmas intésekkel tartsa vissza a megjelenéstől. Valószínű tehát, hogy az a lefűvés, amiről városunkban beszéltek, nem ő tőle ered. Annál inkább szükségesnek láttam, hogy a nyilvánosság nevében tiltakozzam az ilyen kísérletek ellen.

Szirmay István.

Tájékoztató.

— márc. 3.

A „Zemplénmegye“ (megjelentik Sárospatakon) február 22-iki számában dr. Tüdös István „Felvidéki“ álnév alatt egy cikket irt arról, hogy ki lesz a „pataki járás“ főszolgabírája. Ez a cikk — a „Hiábavaló rezonirozás“ — nem csak az én személyemet, hanem családomat is durva sértésekkel támadta meg. Tartozom tehát azzal, hogy e támadás folytatását a nyilvánosságra hozzam. Természetes, hogy az ellenem kiröpített sértéseket szó nélkül nem hagytam, hanem elégtételt kerestem úgy, amint ezt a társadalmi szokás megköveteli. Ennek a törekvésemnek a következő levél lett az eredménye:

Tekintetes

ifj. Meczner Gyula urnak

Helyben.

Kedves barátunk!

Megbízta volt minket, hogy a „Zemplénmegye“ című hetilap Sárospatakon 1903. évi február 22-én megjelent 8-ik számában „Hiábavaló rezonirozás“ cím

alatt megjelent vezércikk szerzőjétől — e cikkben foglalt személyedre irányított sértő vonatkozásokért elégtételt kérjünk.

Megbízásod folytán utána járva a dolognak, megtudtuk, hogy a cikk szerzője dr. Tüdös István sárospataki akadémiai tanár, kitől a tegnapi napon elégtételt kérve — azon választ kaptuk: „Cikkem tényleg ifj. Meczner Gyulára vonatkozik, én őt sérteni nem akartam, az abban foglaltakért papi állásomnál fogva elégtételt nem adok.“

Eljárásunk eredményét fentiekben közölve, maradtunk baráti üdvözléssel

Sátoraljaújhely, 1903. február hó 27-én.

tisztelő hived:

Dr. Thuránszky Zoltán,
Wittenberger Arthur.

A fentiek után szükségtelen is volna dr. Tüdös Istvánnak a „Zemplénmegye“ 1903. évi február hó 22-én megjelent 8-ik számában „Hiábavaló rezonirozás“ című cikkével foglalkoznom, mert az olyan egyén felett, aki az idézett cikkben foglalt modorban és céllal támad meg valakit, felelősségre vonatván: a papi állásoltalma alá bújva az elégtételt megtagadja, a művelt társadalom napirendre szokott térni.

Hogy a megbízottaimtól kapott értesítés után még is foglalkozom — dr. Tüdös István ur személyétől eltekintve — a fentebb idézett hirlapi cikkel, azt kizárólag a félrevezetni szándékozott közönség tájékoztatása végett teszem meg, a midőn kijelentem, hogy azt tartván szem előtt, miszerint addig, amíg a pataki járás tényleg rendszeresítettik, ildomtalan dolog volna a vármegye igen tisztelt törvényhatósági bizottsági tagjait kéresemmel zaklatni: a főszolgabírói állás elnyerését célzó törekvésem pártfogására ez ideig senkit fel nem kértem. — Hogy az állás elnyeréséért annak idején pályázni óhajtok nem tagadom, midőn tehát Tüdös ur a kérdést úgy tünteti fel, hogy érdekemben a legnagyobb kortézia folyna, mintha az, hogy más a pataki járás főszolgabírói állását elnyerhetné: ki volna zárva, mert már azok, akiknek keze messze elér, döntöttek: olyan dolgot állít, amely a valóságnak meg nem felel s minden más indokon nyugszik, csak nem az igazságon és tárgyalagosságon, sőt midőn kvalifikációját támadja meg — természetesen a legalaptalanabbul —

rossz indulattal személyeskedik, mire nem tudom, hogy honnan vette magának az ősi jogot? Igaz, hogy elődeim Patakon és környékén már századokra visszamenőleg birtokosok voltak s így engem is Patakhöz és környékéhez köt a rög, de hogy ezen körülmény a főszolgabírói állás elnyerésére disqualifikálna, Tüdös úrnak nem fogja elhinni senki sem.

A cikk durva kedélyeskedésében tovább menve azt mondja, hogy „mert a minősítési törvénynek nincs arra hatása, hogy a minősítés megszerzésének körülményeit is feltüntesse, mert utóvégre is nagy érdek az, hogy tapasztalatlan tisztviselő kerüljön egy járás élére, akit okos és együgyű orron vezetni megpróbálhat s akinek üstökét markukban tartani bizonyosan sokan fogják!“ Erre vonatkozólag felvilágosításként megjegyzem: a főszolgabírói állásra az 1833. évi I. t. c. 3. §-ában előirt minősítéssel bírók, azt éppen a sárospataki főiskola — melynek dr. Tüdös István ur jelenleg szintén egy kitünősége — jogakadémiáján szereztem meg, ahol 1892. év szeptember hó 1-től 1896. év június 31-ig voltam a jogakadémia hallgatója s ahol 1896. év szeptember havában tettem le az államtudományi vizsgát. 1896. év július hó 1-től mint közigazgatási gyakornok, 1896. év dec. havától, mint szolgabíró, 1897. évtől mint aljegyző 1899. év május haváig Zemplénvármegyénél, ezen időtől pedig mint helyettes polgármester és árvaszéki ülnök s egyszersmind, mint Zemplénvármegye tb. főszolgabírája Sátoraljaújhely rendezett tanácsu város — tehát szintén nem Chinában — hivatalnokoskodom a közpályán anélkül, hogy bár ki is orron fogva vezetni megpróbált volna, vagy üstökömet markába tartotta volna, mert annak, ki ezt tenni megkísérelte volna, vagy megkísérelné, mint azt most dr. Tüdös István ur magán is tapasztalhatja, az orrára ütnek.

Hogy tisztviselőségi ideje alatt megfelelt-e kötelességeimnek, azt hivatali felelővalóim, de semmiesetre sem dr. Tüdös István ur hivattottak elbírálni.

Az idézett cikk durva izetlenkedéseiben tovább menve atyám személyét és családomat is jónak látja érinteni, ezt is csak annak biztos tudatában teheti, hogy mint pap büntetlenül sértegethet.

Az ilyen eljárás a legnagyobb foku neveletlenség! Miért dr

Tudós István urat arra, hogy vele többet foglalkozzam: méltónak nem tartom.

Ifj. Meczner Gyula.

Nyílt levél.

— márc. 3.

A vármegye legutolsó közgyűlésének visszhangjai még mindig nem némultak el. Wiczmány Ödön bizottsági tagnak lapunk szombati számában közreadott nyílt levelére id. Meczner Gyula tollából most a következő választ kaptuk:

Kedves öcsém!

Szerkesztő barátom!

A megyei árverés vizsgálati ügyben, a vármegye legközelebbi közgyűlésén s a hírlapokban felmerült vitákhoz részemről való zárszóval engedj még helyt lapodban, következő néhány soraimnak.

Az én tisztelt öreg barátom, Wiczmány Ödönnek hozzád intézett nyílt levelében reám vonatkoztatott megjegyzéseire kívánok annyit válaszolni hogy:

Közügyek tárgyalásától kívánatos az érdekeltséget s különösen a személyi motívumokat távol tartani.

Ugyanezért, ha bármely vonatkozásban a legtávolabbról is érdekeltnek vagy elfogultnak éreztem volna magam, a közg. bizottság kiküldetését el nem fogadtam s általában az ügyhöz nyilvánosság előtt nem szólottam volna; miután azonban érdekeltnek, elfogultnak magamat nem éreztem, s mivel a közg. bizottság ismételt kérelmem dacára a kiküldetés teljesítése alól fel nem mentett, nem állott más mód előttem, mint vagy lemondanom közg. bizottsági tagsági állásomról, vagy a kiküldetést elfogadnom; az utóbbit választottam azért, mert törvénytisztelem, alkotmányos érdekeim a „Nobile officium” teljesítését írta elém, bár jól tudtam és tudom azt, hogy az ily s hasonló kiküldetések — ha ugyan esődöt nem is mondanak — rózsákat bizonyára nem teremnek.

Vége kifejezést adok annak, hogy Wiczmány Ödön nagyon tisztelt barátom, a megyei közgyűlésen tett szerény felszólalásomat teljesen félreértette. A miniszteri biztos kiküldéséről miként gondolkozom? Lapodnak febr. 28-án megjelent vezércikkében körvonalaztam. A megyegyűlésen sem mondtam mást, vagy egyebet.

Különben pedig engedje meg nekem az én t. öreg barátom, hogy gondolkozhassam a magam fejével s fogadja tőlem azon biztosítást, miszerint hasonló dolgokba én politikát csakugyan nem viszek bele.

Sziből üdvözöllek:

id. Meczner Gyula.

*

Ugyanebből az ügyből kifolyólag Nagy Barna következő nyilatkozat közlésére kérte fel lapunkat:

Nyilatkozat. A Buza Barna által hangoztatott gyanúsításokra csak az a válaszom, hogy azt éppen úgy, mint Meczner Gyula visszaütöttem, s a megyegyűlésen kellőleg előadott nézetemet újabban nem ismétlem, de ahhoz tartom magamat.

Tolesva, március 3.

Nagy Barna.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A földmivelésügyi miniszter gróf Hadik Béla főispán előterjesztésére zempléni vármegyei kisebb szőlőgazdáknak és községeknek a tavasz folyamán leendő kiosztásra a tarczali állami telepről 5800 db. ripária portalis alanyu sima turmint zöld és a csálai és barczkai állami telepekről 4000 db. ripária portalis hárslevelű gyökerező fát összesen 13,800 db. szőlőjuvánt és 60,000 db. ripária portalis vesszőt adományozott. A kiosztást a főispán elnöke alatt s a gazdasági egyesület köz-

benjöttével egy bizottság fogja eszközölni s a benyújtandó kérvények elintézésének feltételét képezi, hogy folyamodónak már van felforgatott szőlőterülete, mely körülményt a községi előjárósággal bizonyíthatja.

(**Megyei központi pénztárviszgalatok.** A belügyminiszter a vármegye közgazgatási bizottságának előterjesztésére, kapcsolatban a vármegyei gyámpénztárba felmerült hiány folytán folyamatba tett vizsgálattal, elrendelte, hogy a vármegyei házipénztár s ennek kapcsán az egyes alapok, különösen az utadó és pótdadó alapok és a letétek alapja több évre visszamenőleg behatóan megvizsgáltassanak. E végből a miniszterumból kiküldött Bene Dezső belügyminiszteri számellenőr ez utóbbi pénztár megvizsgálására megbízást nyert, míg Taszler József miniszteri számtiszt a gyámpénztár vizsgálatát folytatja a megkezdett erélyvel.

(**A vármegyei központi választmány f. hó 3-án tartott üléséből** tesz előterjesztést a törvényhatósági közgyűlésnek, hogy a tavasz folyamán megkezdendő nagyobb szabású kórházi építkezés végrehajtására melyik vállalkozó céget ajánlja.

(**A Käeszenbaum-alapra** ügyelő választmány f. hó 2-án az alispán elnöke alatt megkezdette ezen alap számadásainak vizsgálatát.

(**Uj népkönyvtárak.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter gróf Hadik Béla főispán közbenjárására *Czéke, Nagy-Toronya és Rudabányácska* községek részére egy-egy, a megállapított mintá szerint egybeállított népkönyvtári könyvgyűjteményt engedélyezett s annak szállításával a Franklin-Társulatot megbizta. A népkönyvtár elhelyezéséhez szükséges könyvszekrények beszerzésére pedig mind egyik község részére azonfelül tárcája terhére 20—20 koronát utalt ki.

(**Tanfolyam hibás beszédűek részére.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter elrendelte, hogy a siketnémák váci orsz. intézetében dadogók és egyéb beszédhibában szenvedők számára beszédgyógyító tanfolyam létesíttessék. A tanfolyam f. évi március 1-én kezdődik és egyhuzomban négy hónapig tart. Felvétel végett mindkét nembeli hibás beszédűek személyesen vagy levélben jelentkezhetnek az intézet igazgatóságánál. A felvett növendékek mindannyian tandíjmentességet élveznek, a vidékiek azonban a tanfolyam alatt maguk kötelesek gondoskodni ellátásukról.

(**A sertésvesznek Ausztriába** történt behurcolása miatt a sertéseknek Ausztriába való bevitelére tilos Zemplén vármegyének bodrogközi, gálszécsi, nagymihályi és szerencsi járasaiból, utóbbiból a ragadós száj- és körömfájás miatt tilos a hasított körmű állatoknak (szarvasmarhák, juhok, kecskék) Ausztriába való bevitelére is.

(**A központi választmány f. hó 3-án** tartott ülésében megalkototta az 1904 évre érvényes bírándó országgyűlési képviselő-választás ideiglenes névjegyzékének összeállításával megbízott küldöttségeket. Az összeíró küldöttségek munkálataikat 1903. ápr. 10-éig kötelesek betérjeszteni.

(**Meghívó.** A legközelebb tartandó rendkívüli képviselőtestületi ülésre Székely Elek polgármester a következő meghívót bocsátotta ki: Képviselőtestületi tag úr! A város közgyűlési termében 1903. évi március hó 4-én délutáni 2 és fél órákor tartandó rendkívüli képviselőtestületi ülésre tisztelettel meghívom. Tárgy: Az árvaszéknél rendszeresített közgyámi állásnak választás utján való ideiglenes betöltése. Sátoraljaujhely, 1903. évi febr. hó 28-án. Hazafias üdvözlettel: Székely Elek polgármester.

HIREK.

Szirmay József †.
1811—1903.

Hullatja levelét az idő vén fája. Az enyészetnek sorvasztó szele végig süvölt a fának lombjai között s nyomában hullanak a levelek, reccogva törnek le az ágak, a galyak, a fiatalabbak, a régiek, a gyengék, az erősebbek egyaránt.

Az elmúlt hónap 28-án a Szirmay nemzetség terebélyes családfájának legrégebbi hajtása törött le: id. Szirmay József hunyta le örök álomra szemeit.

Ritka, kivételes hosszú életkort engedett neki a Gondviselés. Maga előtt látta lezajlani csaknem az egész XIX-ik századot. Három magyar királynak volt hűséges alattvalója. Nemzedékeket látott születni és nemzedékeket látott sirba hanyatlni.

A közélettől régóta visszavonulva élt Nagy-Mihályban. Legfeljebb az ottani kaszinó olvasó-termét kereste fel és olykor-olykor kivette részét régi kedvteléséből, a vadászatból.

Családjától ezt a gyászjelentést kaptuk:

Szirmai és szirmabesenyői Szirmay Géza és neje, valamint gyermekei: Teréz József és Géza, Szirmay Gyula és gyermekei Vilmos és József es. és kir. kamarás, huszár százados, valamint neje és gyermekei József és Miklós, végül Szirmay Mária szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett édes apjuk, ipjuk, nagyapjuk és dédapjuk, nagyságos szirmai és szirmabesenyői Szirmay József urnak a család seniorának élete 92-ik évében február hó 28-án hajnali 2 órákor rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után végelgyenülésben történt gyászos elhunytát. Boldogult hült tetemei márc. hó 2-án délutáni 4 órákor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és a nagymihályi sírkertben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent mise áldozat március 3-án délelőtti 10 órákor fog az Urnak bemutatni.

Nagymihály, 1903. febr. 28.

Aldás és béke porainak!

— **Uj plebános.** Holub Nándor tőketerébési róm. kath. kaplán nagy-kázméri plebánossá kinevezetett.

— **Katonai jubileum.** Windisch-Grätz Lajos herceg altábornagy lovassági felügyelő 2 heti tartózkodásra sárospataki birtokára érkezett. Kisretében vannak fia és Gorcey gróf. A nemes herceg e héten ünnepli katonai életének 50 éves jubileumát. Ez alkalomból a király ő felsége egy sajtóközlemény megírt, meleg hangú üdvözlő levelet intézett hozzá, s ezenkívül kitüntette őt a Szent-István rend nagykeresztjével. A gratuláló sürgönyök egymásután érkeztek a sárospataki várba, melynek nagynevű birtokosát a közélet kitűnőségei szerencsekívánságokkal halmozzák el.

— **Március idusa.** Ide s tova két hét választ el bennünket attól az évfordulótól, mely a magyar nemzet történetének egyik emlékezetes napja marad. Sátoraljaujhely város polgársága és tanuló-ifjúsága is megünnepli a nagy nap évfordulóját. A főgimnázium ifjúsága március 15-ét ez idén *Borsiban*, Rákóczy Ferenc szülőházánál készül megünnepelni. A hazafias ünnep nagyobb szabású lesz az eddigieknél, mert az ifjuság a március 15-iki ünnepet összekapcsolja Rákóczy Ferenc születése 200-ik évfordulójának megünneplésével.

— **Meghívó.** A sátoraljaujhelyi református egyház felolvasó-termének felszerelésére 1903. évi márc. hó 14-én Sátoraljaujhelyben, a városi színházban hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendez. A bál élén Dókus Gyula, Fejes István b. védnökök, Id. Meczner Gyula, Meczner Béla b. elnökök, Székely Elek,

Lácza Elek b. alelnökök, Dókus László, b. jegyző. Ifj. Meczner Gyula, b. háznagy, Gyarmathy Béla b. pénztárnok állanak, azonkívül 64 tagu bál- és 64 tagu rendező-bizottság. Kezdeté este 8 órákor. Helyárok: Földszinti és erkélypáholy 12 K. Elsőemeleti páholy 60 K. Másodemeleti páholy 5 K. Tálalásszék 1—5 sor 3 K. I. rendű zárt-szék 6—9. sor 2 K. II. rendű zárt-szék 10—13 sor 1 K. 60 f. Karzati ülőhely és deákjegy 1 K. — A rendező-bizottság felkéri azokat, akik páholyokat jegyeztettek elő, hogy ezekre vonatkozó igényüket *szombat estig a Szent-Györgyi Vilmos* ur üzletében jelentésük be, mert azontúl a páholyok a jelentkezőknek el fognak adatni.

— **Az idő.** Az időjárás néhány nap óta megenyhült s a téből a tavaszba csapott át. Esténként is langyos, enyhe a levegő, szinte érezni lehet a közeledő tavasz lehetőségét. Az enyhe időjárás kezdi az embereket külsőleg is átforgatni. A prémes galéros, jól kibélelt téli köpenyek lassan-lassan a ruha-szekrényekbe kerülnek s mind sűrűbben tűnnek elő a tavaszi felöltők. A vezetőszeretpet ebben persze a hölgyek viszik, ami nyilván azt jelenti, hogy a férfiak fázékonyabb természetűek. Szép hölgyeink nagy része máris téli felöltő nélkül sétál a mi Kazinczy-utcai korzónkon. Még néhány nap, ha az idő télire nem fordul a tartós, kemény tél után végre üdvözölhetjük a tavaszt.

— **Állatfelhajtásos vásár** volt folyó hó 3-án Sátoraljaujhelyben. Az idő kedvezett s így az állatvásárbán élénk forgalom volt. Különösen ló és szarvasmarha került nagy számban eladásra.

— **Rendelet a kivándorlás ellen.** Ujabb időben nagyobb számban vándorolnak ki a kiskorúak. — A belügyminiszter elrendelte, hogy miután a kiskorúak önrendelkezési joggal nem bírnak s a zsengebb korúak és a kiskorú nők az idegenben kellő támogatás nélkül anyagi és erkölcsi veszélynek vannak kitéve, ezek csak atyjuk, vagy gyámjuk által írásban adott és hatóságilag hitelesített beleegyezés mellett és a 15 éven alóli férfi-személyek és kiskorú nők csakis olyan esetben vándorolhatnak ki, ha őket felnőtt személy kíséri. A hatóságok utasítottak, hogy az utlevél-ajánlatoknál a rendelkezést szigorúan szemelölt tartsák.

— **Állatsereglet.** Március hó 8-án Kludszky Károly nagy állatsereglével Ujhelybe érkezik. Kludszky állatsereglő néhány évvel ezelőtt már volt városunkban s akkor is nagy látogatottságnak örvendett.

— **A nagymihályi ipartestületnél** megüresedett tükári állásra a f. évi március hó 1-én megtartott választáson Bódy Győző önszegélyző egyesületi könyvelő lett megválasztva.

— **Pajkosságból szerencsétlenség.** Febr. 1-én Csértészen fiuk kergetőztek a Laborez folyó partján. Pajkosságból az egyik fiu meglökött egy 8—9 éves fiúcskát oly szerencsétlenül, hogy az a nagy sebességgel rohanó folyóba csuszott, melynek zavaros, jégdarabos s megáradt vizében nyomtalanul elveszett. A szegény szerencsétlen fiúcska apja, Rubin Jakab azóta keresteti a gyermekét, de még eddig eredmény nélkül.

— **Az erdő-horvátii ev. ref. énekar táncmulatsága.** F. hó 22-én tartotta meg idei, farsangi táncmulatságát az erdő-horvátii ref. énekar a ref. iskola díszesen feldíszített termében. A mulatság igen fényesen sikerült úgy anyagilag, mint erkölcsileg. A ref. iskola nagytermét egészen megtöltötte a sok és szép számban egybegyűlt mulatni vágyó sereg. A tiszta jövedelem 50 korona volt, mely öszszeg a ref. énekar fűzharmónium-alap javára fordították. Ez alkalommal részben jegyeiket megváltották, részben felülfizettek: Dr. Ballagi Géza 10 K. — Kovács István 3 K. — Sallay Sándor, Hubay Zsuzsika 2—2 K. — Gaal Endre, Bodnár Árpád,

Sajgó Péter, Jeddi Ferenc, Komáromi Károly, Zólyomi Pál, Jeddi András, Jeddi József, Bogoly Ferenc, Rácz György, Sajgó István, Sajgó Dániel, Zámbo József, Farkas Dániel, Josvai István, Sajgó Károly, Molnár József, Josvai András, Gönczi Kálmán, id. Farkas Ábrahám, Farkas Ferenc, Buchalter Vilmos, Novák Sándor, közép Farkas Ábrahám, N. N., X. Y. 1—1 K. — Tóth Ferenc 20 fill. — Josvay Károly, Gaal Irénke 10—10 fill. — Gaal Aranka 8 fillér. — Legyen szabad itt köszönetet mondani azoknak, kik anyagilag támogatták és pártfogolták szerény egyesületünket. Köszönet a rendezőségnek is a fáradozásukért. A rendezőség nevében: Gaal Endre az énekhar elnöke, Jéddi Ferenc pénztárnok.

— Fogat fogért. Egy közeli kis községben egy düledező katolikus templomocskát közvetlen közelében díszleg a vadonat új, szép luteránus kőtemplom. Mintha csak a hivalkodó ellentét kedveért építették volna a kettőt egymás mellé.

Egy átutazó luteránus esperes meg is kérdezte egyik falubeli luteránus vezérembert:

— Mondja csak, miért építették templomukat épp a katolikus templom közelébe?

A kurtár ravaszul hunyorgatva felelte:

— Hát ez, instálom, a viszontbiztosítás.

— Hogy hogy?

— Tetszik tudni, a katolikus legények minden esztendőben felgyújtották a régi templomunkat. . . . De most gyűjtik fel, ha merik!

— Sarlach-járvány, Habura községben — mint tudósítónk írja — nagy mértékben pusztít a sarlach-betegség. Pár hét óta naponta 3—4 gyermek hal meg, s most is ritka ház, melyben 1—2 beteg nem volna. Hogy a veszélyes ragály annyira elterjedt, csak annak tudható be, hogy az ottani babonás parasztok, kiknek az orvosokról furcsa véleményük van, a betegeket eltitkolták. A legrosszabb esetben is csak valamely öreg asszonyt hívtak, aki mindenféle babonás szerekkel gyógyítgatótt. A hatóság csak akkor jött rá a veszélyre, midőn a halálozás gyakori száma már feltűnő volt, mire a szükségese intézkedéseket megtette.

— Az „ötletek“-ben utazó zsebmetező. A rendőrkapitány éles szemével tegnap egy gyanús külsejű „uri ember“-t pillantott meg az utcán, akit habozás nélkül megszólított:

— Uraságod idegen?

— Igen, idegen vagyok, válaszolt némi zavarral a megszólított.

— En a rendőrkapitány vagyok. Nem lenne szives némi felvilágosítást nyújtani becses személye felől?

— Utazó vagyok.

— Miben utazik?

— Ötletekben. . . .

— S ebből megél ön?

— Minden az ötletektől függ.

— Milyen ötletei vannak önnek?

— Mondhatom, jövedelmezők.

— Szivar nincs nálam, folytatja udvarias hangon a rendőrkapitány, hanem ha nem veszi tolakodásnak ajánlatomat, egy jó „ötlettel“ én is megkínálom önt.

— Nagyon lekötelez, válaszolt ártatlan arccal az idegen.

— Megkínálom önt a saját arcképével, amely két példányban is megvan rendőrségünk bűnügyi albumában.

— Lehetetlen.

— Kövessen hát a törvény nevében.

Ugy is történt. A rendőrség hivatalos jelentésében természetesen elhallgatja ezt a szellemes párbeszédet, csupán ezt a száraz kommunikációt adja le az esetről:

„Szilberhändler Lajos nagymihályi illetőségű utast, zsebmetező, ki ma érkezett meg, még mielőtt operálhatott volna, elfogta rendőrségünk. Holnap illetőségi helyére toloncolják.“

— Hölgyek öröme! Ezekre menő elismerő levél bizonyítja, hogy a leg-

jobb szer a szépség ápolására az általam készített híres Dr. Lehman-féle arckenőcs. Egy tégyel ára 1 korona, hozzávaló szappan 80 fillér. Poudert 1 doboz 1 korona. Csak nevem és arcképpemmel ellátott tégyelt kérjünk és fogadjunk el! Kérem egy próbarendelmenyt tenni. Gyarmati Emil városi gyógyszerháza a Szent-Háromság-hoz Baján. Viszonteladók nagy kedvezményben részesülnek.

— Uj férfi-divat ruha szabásüzlet nyílt meg a Rákóczy-utcán lévő Gyarmathy-féle házban, hol a tulajdonos Sant Mór budapesti szabász által az ott raktáron lévő angol, francia és honi kelmékből a legizlésebb ruhák készíttetnek, és ez uton is felhívja olvasóink b. figyelmét lapunkban foglalt hirdetésére.

IRODALOM.

Ha büszke nem volnál . . .

Ha büszke nem volnál,
Ha dacos nem volnál,
Most is úgy, — mint régen
A pipacos réten, —
Vállamra hajolnál . . .

— Dacod hiába nagy,
Büszke hiába nagy.
— Ottan élek még én
Lent a szived mélyén . . .
S ha felenged a fagy:
Ismét az enyém vagy!

Timár Mihály.

A beállott vadászati szünet alatt a vadászközönséget oktatva a legjobban mulattatja Parthay Géza díszesen illusztrált, kitűnő vadászlapja a „Vadászat és Állatvilág“, melynek főmunkatársa Bárony István, Főnagyt József, és az ország legjobb vadásziról. Fegyvertani cikkeit Herényi Gotthárd Sándor, kynológiai részét Hanvay Zoltán, Kerpely Béla stb. írják. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

A „Vasárnapi Ujság“ február 15-iki száma 28 képpel. Első oldalán a köz- és jótékony célokra tett fejedelmi adományairól ismert gróf Andrássy Dénes és neje eddig kiadatlan arcképet közli. További tartalma: „Az a bizonyos Mikos“ Mikszáth Kálmán új elbeszélése. — „Föltelék“ Regény. Irta Vértési Arnold (Goró Lajos eredeti rajzaival). — „A nádasban“ Regény. Irta Karazin N. Orosz eredetiből fordította: Ambrozovics Dezső (az orosz szerző eredeti illusztrációival). — Költemények; — Temető mellett robogó vonat; — Dalmady Győzőtől. — „Az utolsó egyedüllet.“ Sully Prudhomme után francziából: Vargha Gyula. — „Jégrobantások a Dunán“ (képekkel Schaffer Antaltól). — „A krusedoli zárdá“ (képekkel Popovics Istvántól). — „A szerb királyi pár“ (legújabb arcképekkel) Ivánovics. — „Gulner Gyula kitüntetése“ (arcképpel). — „A madarak pusztítása Olaszországban.“ — „Képek Budavárból“ (képekkel; Felvonulás az udvari bálra; Térzene; A főúrság tisztelgése). — „A Kisfaludy-Társaság közgyűlése.“ — „A sphinx pusztulása.“ — „Fedák Sári, mint Bob herceg“ (képekkel). Irodalom és művészet. Közintézetek és Egyesületek. Sakkjáték. Képtalány. Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre négy korona, „Politikai Ujdonságok“-kal és „Világkrónika“-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV., ker. Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

A fogyasztási szövetkezetekről.

— márc. 2.

A városunkban tervbevett tisztviselő-telep eszméje felvetette azt a további kérdést is: alapítsanak-e, vagy sem tisztviselőink egy fogyasztási szö-

vetkezetet is. Az eszmének pártolói is, meg azok is, akik nem helyeslik azt, egyaránt a nyilvánossághoz fordulnak érveikkel. Lapunkat is megtisztelték mind a két irány képviselői és mink teljes készséggel adunk tért mind a két irányból jövő felszólalásoknak: audiatur utraque pars.

II.

(5.) Fél év óta tartozom egy közleménnyel a fenti tárgyban. Megígértem, midőn a tisztviselő-telep létesítése ügyében irtam, hogy a tervbe vett fogyasztási szövetkezet eszméjét is bővebben óhajtom fejtegetni. Nem azon mult ekkor, hogy érdeklődésem csökkent, — vagy az ügy aktuálitása vesztett volna, de igen is, magasabb célok vezettek, midőn a közbeeső időt tanulmányra használtam fel, nevezetesen a fogyasztási szövetkezetek eszméje, működése és céljának, — elért végeredményeinek közgazdaságunkra hatólag való tanulmányozására; és most, midőn egyik helyi lap társunk felszínre hozza a kérdést, midőn a szövetkezet hírek után ítéve a megalakulás felé közeleg, — időszerűnek tartom, hogy a gyakorlati életből merített tapasztalatok alapján helyet kérjek véleményemnek.

Eleve kijelentem, hogy semmi sem áll tőlem távolabb, mint pártpolitikai, nemzetiségi, faji, vagy vallásfelekezeti tendenciák után indulva fejtegetni egy olyan kérdést, mely közös érdekünk, mint polgároknak, minden egyéb meliék tekintet nélkül.

Tisztelt lap társunk K. S. cikkirója azt mondja, hogy ez idő szerint divatos a szövetkezeti eszme. Hát persze, hogy divatos. Hogyne volna. Hiszen a hosszú gallér és puff is elengedhetlen kelléke volt a divat után induló hölgy-világnak ezelőtt 2 évvel, — míg ma: — idejét multa, meghaladott álláspontra lett. Csak az a jó a dologban, hogy ha oly divatos, — és bár olyan is legyen, — a szövetkezeti eszme, mint a hosszú gallér és puff, — akkor csak nyernek a fogyasztási szövetkezetek bajnokai, mert hosszú gallérból kis labji, puffos ujjasból sima derék mindenkor kitelik; de tessék az utóbbiakból az előbbieket produkálni!

Ez tehát nem változtat a dolgon, hogy divatos-e, vagy nem. Sőt hogy a divat mire jó, azt csak egyetlen példával illusztrálom, éppen a mi városunkból valóval. Négy év előtt alakult itt az a „Korona-szövetkezet“, mely heti egy koronás betétek gyűjtésével takarékosra, okos gazdálkodásra tanít kiesinyeket és nagyokat egyaránt. Ez a szövetkezet 6%-ra kölcsönöz pénzt megszorult, vagy a sors csapásai által esetleg kedvezőtlen anyagi helyzetbe jutott tagjainak, — és én magam százakat tudok megnevezni, kik e nemes eszme testté tétele folytán nagyobb bajtól menekültek meg, — rövid uton segíthettek magukon. Tessék megpróbálni, ki ad ma 20—30 forintot, úgy mint ezer forintot 6% mellett kölcsön? Ez is szövetkezet, noha nem fogyasztási bár, de végeredményében mégis csak egy divatos szövetkezet, mely hálásan, üdvösen tölti be azt a nemes hivatást, melyet programjába, alakulásakor fölvetett.

A szövetkezeti eszme tehát mint ilyen, nem kárhóztatható, — csak az a fő, hogy okosan, helyesen, cél- és időszerűen legyen megválasztva és keresztül víve.

Hogy nálunk a szövetkezetek eszméjét nem a társadalom fejlődése, de a néppárt vetette volna felszínre, ez elfogultság, olyannyira keleties izű kifejezés, hogy komolyan számba nem vehető. A mondat első része igaz, a másodikat tagadom. A nyomorúság, a nép, a fogyasztó közhatalom kizsákmányolása vetette felszínre, teremtette meg a szövetkezetek alakításának eszméjét, ezt lap társunk cikkirója fényesen megtanulhatná. Berreg, Máramaros és Ungmegyék ruthén vidékein, hol a tizezrével beözönlött

kaftános hadsereg földönfutóvá tette a ruthén parasztot s innen, ezek jajkiáltása nyomán támadtak országszerte a fogyasztási szövetkezetek, megmenntendők: amit még meg lehet.

Ha érzékenykedni akarnék, sőt csak magát a leplezetlen valóságot feltárni is, úgy kétségbeesítő dolgokat sorolhatnék fel. De attól tartok, hogy legjobb meggyőződése ellenére is antisemitának kiáltanának ki, pedig akár mi vagyok, csak éppen az nem; mert magasabb erkölcsi és pszichológiai fogalmaim szerint ember és ember közt nem tudok különbséget tenni.

Nem ítéhető el tehát a szövetkezeti eszme magában véve, mint ilyen; de igen is, fölülte megfontolandó: hol hely- és időszerű az, hol van közgazdaságilag hivatottsága, értéke, milyen utó hatása lesz a társadalomra, melyet ez közvetlenül érint.

Én pár évvel ezelőtt vármegyénk egyik alsó vidéki falujában laktam. Volt a falunak egy Mózsi zsidója, ki 20—30 forintot érő boltjából látta el a közel 2000 főnyi község lakosait „rövidárukkal“. Mondanom sem kell, hogy amit Mózsi bátyánk egy frtért adott, azt a városban 50 krajcárért meg lehetett venni. De a legnagyobb bosszuság még ezen kívül az volt, hogy mindig az nem találtatott a Mózsi boltjában, ami a vevőnek kellett volna. Öt év előtt fogyasztási szövetkezet alakult e községben. A gombostűtől a kész ekéig, vagy boros hordóig mindent lehet itt vásárolni, évi jövedelme szép összeget tesz, a korhelyebb tag uraknak igen mérsékelve hitelez, s ma Mózsi bátyánk boltja tiszszerte többet ér; a vevőt példásan és mindennel, mérsékelt áron tudja kiszolgálni, nem hogy tönkre ment volna, de az egészséges, okos verseny által ódságából fölírva, ő is a divattal haladt, és ami fő: nem öbogat.

Azért, hogy Balassa-Gyarmaton egy kanonok, meg a direktor stb. 50 ezer koronát ráfizettek a szövetkezetre, ez még nem jöccin arra, hogy óva intünk polgártársainkat a szövetkezetektől; legfőleg azt mondjuk, hogy a kanonok misézzen, az árvaszéki ülnök dolgozzék, s ne „szövetkezetek“, ne fájjon a mi fejünk a más kára miatt, ne akarjunk erőszakkal jót tenni másokkal, mert az ilyen túlságos filantropiában mindig valami utó-gondolat lappang.

Térjünk át most a mi speciális dolgunkra, az Ujhelyben tervezett „Tisztviselők fogyasztási szövetkezeté“-re.

Megígértem, hogy elfogulatlanul adok nézeteimnek kifejezést. Nekem semmi közöm sem a „tönkre menni“ szándékozó kereskedőkhöz, sem a szövetkezetekhez. Eppen ez alapon vélem azt, hogy helyesen ítélem meg a dolgokat.

(Vége köv.)

KÖZGAZDASÁG.

* Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) Vöröshermag. (Lóheremag.) A piac helyzete hirtelen megváltozott, amennyiben a gazdák kissé tartózkodó állásponjtukat elhagyva, oly nagy mérvben érdeklődtek tiszta magyar áru iránt, hogy a lefolyt héten már igen nagy mennyiségek keltek el. A nagy fogyasztást még előmozdította azon körülmény is, hogy a beállott, kedvező időjárás következtében, a gazdák már megkezdtek tavaszi munkálataikat. Lucernamag. A fogyasztók napról napra jobban keresik e magféléket, minek következtében az áruk megszilárdultak és általános azon nézet, hogy majd ha beáll a legnagyobb szükséglet t. i. március második felében és áprilisban, az áruk emelkedni fognak. Takarmányrépamag. Nem ismételtetjük elég gyakran, hogy az idén rendkívül elővigyázónak kell lenni a takarmányrépamag szükséglet fedezésénél, mert a magérés idejében beállott kedvezőtlen időjárás következtében, főleg a túlságos nedvesség és korai fagyok által az összes répamagfélék,

de különösen az eskenderfi faj csiraképesége igen szenvedett. Az impregnált répmag nemcsak hogy átlag 85°/_o 95°/_o csiraképeséggel bír, de mint általában ismeretes, korábban kell ki, mint a impregnált. *Bükkönymag.* E héten élénkebb volt a kínálat és valószínű, hogy ha nem lesz nagyobb. Meglehetősen érdeklődtek a magtélre iránt és az ajánlott tételek csakhamar elkelték. Urasági áruért szívesen fizettek 1-2 koronával többet, mint összeszedett paraszt áruért, jelenleg azonban még nem igen kínálnak kellő mennyiségben uradalmi urasági árut. *Nyúl-szapuka, fehérhere és biborhere* valamint szavatolt 1902 évi termései *fűmagvak* iránt elég nagy volt az érdeklődés. *Jegyzések nyersáruért 50 kilonként Bpsten:* Lóhere 70-78 kor. Lucerna 55-62 kor. Muharmag 9¹/₂-10¹/₂ kor. Baltacsim 12¹/₂-14¹/₂ kor. Bükköny 7-7¹/₂ korona.

* **Jámbor Mihály kitüntetésé.** Szép, ünnepélyes jelenet játszódtott le febr. 27-én délelőtt 10 órakor Girines község házában; — mint onnan írják lapunknak — amidőn *Pintér István* főszolgabíró személyesen adta át *Jámbor Mihály* girinesi munkásnak a

földmivelségi miniszter által adományozott száz korona jutalmát és előismerő okiratot. Az előre értesített munkás nép már délelőtt 9 órakor csoportokban gyülekezett a község-házhoz, hogy szemtanúja lehessen, mint nyer jutalmát és kitüntetését a föld népeiért buzgólkodó miniszter-től. Pont 10 órakor megérkezett a község-házhoz nevezett főszolgabíró magával hozván az aranyozott keretű okiratot. A kitüntetett 65 éves s még mindig munkabíró, munkástársainak közmegebecsülésével dicsekedhető *Jámbor Mihály* munkást maga elé szölvítván, tőle megszokott tárgyilagossággal a nép szaván tartott beszédben előadta a jövetele célját, szépen kifejtve mi a célja az ily jutalmazásnak és kitüntetésnek, buzdítván az ott jelenlévő munkásokat, hogy a kitüntetett példáját követve igyekezzenek mindenki magát ily kitüntetésre méltóvá tenni. S egyidejűleg felhívta a nép figyelmét az „Országos munkás- és cseléd-pénztár” jótékony voltára, buzdítván az abba való belépésre. Az öreg, kitüntetett munkás meghatottan vette át a jutalmát és kitüntetését; és értel-

mes magyar nyelven köszönte meg először jó Istenének, hogy megengedte neki érne ezt a kitüntetését; a miniszternek, ki a szegény népet így karjaira veszi, a főszolgabírónak, ki neki ezt a kitüntetését kieszközölte, a lelkésznek, s községi előjárásának, kik őt erre ajánlották. Ezek után *Hankó Gyula*, girinesi róm. kath. lelkész intézett buzdító beszédet a néphez, mire *Darányi* miniszter és *Pintér* főszolgabíró éltetésével az ünneplő közönség szétszólt.

* **A hegyvidéket fenyegetett inség enyhítésére tett intézkedés.** A múlt évi rendkívüli kedvezőtlen időjárás s az északkeleti hegyvidékre súlyosan nehezülő elemi csapások folytán Bereg, Ung, Ugocsa és Máramaros-vármegyék hegyvidékein silány minőségben is oly csekély volt a termés, hogy a kimaradt aratás nyomán beálló nyomasztó gazdasági helyzet már a tél kezdetén általános inséggel fenyegetett. A kenyérterményekben mutatkozó nagy hiány enyhítésére s az igen súlyos következményeinek megelőzése végett *Darányi Ignác* földmivelségi miniszter a kirendeltség vezetőjének, *Kazy József* miniszteri megbízott elő-

terjesztésére 23,000 métermáza élelmi szerül szolgáló tengeri kiosztását engedélyezte, mely készletből a hegyvidék szükséglete eredeti beszerzési áron kitűnő minőségű tengerivel nyer esetről-esetre kielégítést. Darányi földmivelségi miniszter azon gondoskodása által, hogy a mutatkozó hiány fedeztetésére további kiosztás végett készleteket engedélyez a kirendeltség rendelkezésére, — a népet végzetes, könnyen kizsákmányolható kényszerhelyzetből mentette ki s az inséges év káros következményeinek eltüntetéséhez hathatós segédkezet nyújtott.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

K. K. K. Helmeccz. Igéretét örömmel vettük 2. Célja az, hogy előfordulhatnak esetek, mikor valami adatnak megszerzése, az igazolvány felhasználásával könnyebben sikerül, mint sikerülne egyébként.

Aliz. Nagyon rossz vers, igazában nem is vers ez.

A. P. Gálszécs. Legközelebb jön.
B. L. Mezőlaborcz, S. S. N. Mihály. Megjöttek.

T. J. A. Bereczki. Jövő számunkban.
Nem közölhető: A láma. (Ugyan mit akar vele?)

Kiadótulajdonos **Éhlert Gyula.**

H I R D E T É S E K

Földbirtokosok figyelmébe!

Birtokokra előnyös

törlesztéses kölcsönöket

5000 koronán felül és konvertálásokat díjmentesen közvetít a

Kassai Takarékpénztár

Kassa, Fő-utca 36. sz. a. a Dómmal szemben.

Hirdetés.

A józseffalvai körjegyzői iródban márczius hó 16-tól, esetleg előbb egy, lehetőleg okleveles segéd alkalmazást nyer. Fizetése: havonként 30 koronáig terjed, továbbá mosás és ágyneműn kívül teljes ellátás.

Kelt Józseffalván, 1903. márczius hó 3-án.

Turián Gábor,
körjegyző.

Kiadó lakás.

A főtéren lévő 9. ö. i. számú *Juhász Jenő* tulajdonát képező házban 3 szoba, előszoba, konyha, és egyéb mellékhelyiségekből álló **emeletes utcazi erkélyes lakás** azonnal kiadó. — A feltételek iránt értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

Kiadó lakás.

A Dörzsik-utczán lévő 362. ö. számú házban 3 szoba, konyha, kamara, pincze, fatartó és kertből álló lakás **május 1-étől** kiadó. — Értekezhetni ugyanott a tulajdonos **ö.zv. Fekete János**-nál.

V. II. 22/2. 1903.

Árverési feltételek.

A sátoraljaujhelyi kir. járásbírószág közhírré teszi, hogy a Somogyi Bertalan saujhelyi ügyvéd esődtömeggondnok által képviselt *Stern Gyula* esődtömeggéhez tartozó a csődletár 1, 4-10, 13-17, 9-20, 23, 26, 29-31, 34, 36, 37, 40, 41, 44, 46, 48, 50-52, 56, 57, 60, 62, 65, 68, 69, 75, 77, 79, 84-86, 88, 90, 91, 93, 96, 98. és 100. tételei alatt összeirt követeléseknek, továbbá a 11. tétel alatt felvett követelésből még be nem folyt 5 korona 76 fillérnek, a 12. tétel alatt felvett követelésből még be nem folyt 2 kor. 40 fillérnek, a 35. tétel alatt felvett követelésből még be nem folyt 6 kor. 52 fillérnek, a 66. tétel alatt felvett követelésből még be nem folyt 3 kor. 54 fillérnek, a 78. tétel alatt felvett követelésből még be nem folyt 14 kor. 88 fillérnek és a 3, 18, 22, 24, 25, 28, 38, 42, 45, 63, 71, 73, 74, 80, 81, 94. és 97. tételek alatt felvett követeléseknek és azok járulékaiknak önkéntes bírói árverésen való eladatása a saujhelyi kir. törvényszéknek 17401. 1902. cs. sz. végzésével elrendeltetvén, az elrendelt önkéntes bírói árverésnek foganatosításával határidőül **1903. évi márczius hó 6-ik** napjának d. e. 9 órája lett kitűzve Sátoraljaujhelybe Somogyi Bertalan ügyvéd, esődtömeggondnok lakásába, amikor a és hová venni szándékozók jelen hirdetmény utján meghivatnak.

Az elárverezendő követelések és járulékaik együttesen, a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés ellenében adatnak el.

A csődtömög a követelések valódiságáért, fennállásáért és behajthatóságáért szavatosságot nem vállal.

Az árverés foganatosításával *Fejér Zoltán* bír. végrehajtó bizatott meg, a kinél a csődletár és árverési hirdetmény, utóbbi a saujhelyi kir. járásbírószágnál és a csődtömeggondnoknál is a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Sátoraljaujhelyben a kir. járásbírószágnál 1903. évi február 8-án.

Mészáros kir. aljbíró.

Sátoraljaujhely nyomtatott a »Zemplén« könyvnyomtató intézetében.

Fedeles kocsi

féderes kissé használt megvétellek restetik. — Czim a kiadóhivatalban.

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esetleges szives megkereséseiket pontosan nevemre **Stark Mátyás** czimezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorkocsi használata díjmentes.

Tk. 596/1903. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A saujhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Kassai József* végrehajtónak *Balog József* mint kis-korú gyermekei gyámja végrehajtást szvenvedő elleni 840 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.a.-ujhelyi kir. járásbírószág) területén lévő *Mihályi község* határában fekvő a *mihályi 42. számú* tjkvben A. I. 60, 62, 320. és 238/a. hr. szám alatt foglalt jöszágtestből B. 11. alatt *Balog Imrénét* szül. *Ferenczy Erzsébetet* illető jutalékra 1160 koronában — és továbbá a *mihályi 147. sz. tjkvben* foglalt A. 201. hr. számú jöszágtestből B. 10. sor alatt ugyancsak *Balog Imrénét* szül. *Ferenczy Erzsébetet* illető jutalékra az árverést 310 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1903. évi márczius hó 9-ik** napján délelőtt 10 órakor *Mihályi község* házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%_o-át, vagyis 116 k.át és 31 k.-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1891. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni a vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Sátoraljaujhelyben, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1903. évi január hó 23-án.

Wielland, kir. trvszéki bíró.

Faeladási hirdetmény.

Az erdőhorváti közbirtokosság 3014 db. tölgyfa és 15398 ürméter bükk hasáb és dorongfájának újabb árverésére — folyó évi márczius hó 16-ának d. e. 10 órájára tüzetik ki.

Az árverés, melynek megkezdése előtt zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, a község-házánál tartatik meg, a tölgyfa esetleg kiflön adatik el.

Bánatpénz 3100 korona. Árverési feltételek a közbirtokosság elnökénél megtekinthetők.

Erdőhorváti, 1903. évi márczius hó 1-én.

Kundisz Mihály s. k.,
közbirtokossági elnök.